

[Niels Helveg Petersen]

re, end nogen forestillede sig. Men dette samarbejde – og det er ganske karakteristisk – er jo et samarbejde, der udvikler sig uden for traktatens rammer, altså uden for det overnationale element, og sådan bør det vedblive at være. Jeg vil her henvise til, hvad jeg på mit partis vegne har gjort rede for under diskussionen om sanktionspolitikken.

Den samlede økonomiske udvikling har været væsentlig anderledes, end nogen forestillede sig i tiden før medlemskab. Det, der her er karakteristisk, er jo, at ingen dengang havde fantasi til at forestille sig, at vi – de øvrige europæiske stater og for så vidt hele verden – ville blive kastet ud i økonomiske omvæltninger af den art, som vi oplever.

Med disse få bemærkninger vil jeg gerne ønske regeringen held og lykke med bestridelsen af formandskabet og håbe, at man praktisk, realistisk, kan bidrage til samarbejdets udvikling.

(Kort bemærkning):

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg vil lige med en kort bemærkning sikre mig – navnlig når ministeren skal svare – at mine bemærkninger om EFs budget og den ringe andel af nationalproduktet ikke bliver opfattet som led i et forsøg på at integrere og alt det dér fine. Nej, for mig drejer det sig alene om praktisk at sige, hvis der skal føres beskæftigelsespolitik i Europa: hvem skal så føre den, skal det enkelte land, eller skal EF gøre det? Jeg ved, og det ved udenrigsministeren i hvert fald også, at fra Parlamentets side ligger der et rent konkret forslag om at fordoble – jeg husker i øjeblikket ikke, om det er på regionalfonden eller det er socialfonden, men jeg tror, det er socialfonden – om at forhøje budgettet til det dobbelte netop med det sigte at skabe mere beskæftigelse. Det er, så vidt jeg ved, en enstemmig vedtagelse for nylig i Parlamentet. Den bliver Ministerrådet naturligvis stillet over for. Det er på den baggrund, jeg rejser dette med, at det nok er nødvendigt med nogle flere penge stillet til rådighed. Det er derfor, det kan blive nødvendigt at pille ved momsloftet i en kommende periode.

Steen Folke (VS):

VS mener, at den kræmmerbutik, der prangende kalder sig De europæiske Fælles-

skaber, burde lukke – hellere i morgen end i overmorgen.

EF-tilhængerne, bl.a. hr. Christophersen her for et øjeblik siden, luner sig ved, at den seneste kræmmerhandel – denne gang mellem den engelske regering og nogle af de andre – for et par dage siden faldt på plads. Så og så mange milliarder til Margaret Thatcher, så og så mange milliarder til danske og franske bønder, så var den i vinkel, og alle kan nu koncentrere kræfterne om næste studehandel under dansk formandskab.

At der i forbindelse med handelen blev begået et eklatant brud på spillereglerne, bekymrer ikke de toneangivende kræmmere fra de lande, der oprindeligt kaldte sig de seks. Luxembourg-forligets vetoret, der storsindet overlader det til de enkelte kræmmere at afgøre, hvad der er i deres vitale interesse, blev den sorte tirsdag sat ud af kraft med en håndbevægelse. Vor mand på markedspladsen protesterede pligtskyldigst, men det lunde jo med milliarderne til de danske bønder.

EF er i krise. Kræmmerforretningerne går ikke så glat som før i tiden . . .

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg vil gerne anmode om, at der bliver anvendt andre udtryk end kræmmere og kræmmernationer og den slags.

Steen Folke (VS):

Det kan jo være svært, hr. formand.

Selv den polerede redegørelse, som vi debatterer i dag, taler om betydelige problemer og stor usikkerhed, om uoverensstemmelser og tilspidsede situationer. Der er lige så mange ideer om, hvad der bør gøres for at overvinde krisen, som der er regeringer. Englænderne vil afskaffe landbrugspolitikken, der sluger to tredjedele af bevillingerne i EF. Tyskerne og italienerne vil have iværksat grandiose unionsplaner. Frankmændene og danskerne vil være åh så pragmatiske og styrke og intensivere og forbedre det nuværende samarbejde uden i øvrigt at ændre noget. Det er altså denne sidstnævnte holdning, der gennemsynder udenrigsministerens redegørelse.

Der står mange pæne ord i redegørelsen om alt det gode, den danske formand vil udrette på 6 måneder i formandsstolen. Ulige mere interessant end dagens debat bliver det til sin tid at sammenligne de opnåede resultater med hensigtserklæringen.